

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 14

PHẨM NHẬP BÁT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỄN (Phần 14)

Bấy giờ, Ưu-bà-di Bất Động bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Thiện nam! Ta nhớ lại thời quá khứ, thuộc kiếp Vô cấu quang, kiếp ấy có Đức Phật, tên là Tu Tú, đầy đủ mười hiệu. Thời ấy có đức vua tên là Điện Thọ, ngài chỉ có một người con gái chính là ta bấy giờ. Vào một đêm, sau giờ diễn tấu âm nhạc, cha mẹ anh em đều ngủ say, năm trăm đồng nữ cũng vừa yên giấc, ta lên trên lầu cao ngắm tinh tú. Cùng lúc, ta thấy Đức Như Lai, ở trên không trung, như núi báu chúa, với vô lượng, vô biên trời, rồng, bát bộ và bát tư nghìn chúng Bồ-tát vây quanh. Thân Đức Như Lai phóng lưới ánh sáng chiếu khắp mười phương không bị chướng ngại; các lỗ chân lông trên thân đều tỏa hương thơm. Ta nghe mùi hương ấy, thân thể nhẹ nhàng trong tâm hoan hỷ, vội xuống lầu, chắp tay đảnh lễ và chiêm ngưỡng kỹ Đức Phật ấy. Nhưng không thấy được tướng trên đỉnh, nhìn hai bên thân cũng không biết giới hạn và tư duy về các vẻ đẹp cũng không biết nhằm chán.

Thiện nam! Lúc ấy, ta thâm nghĩ: Không biết Đức Thế Tôn này, đã tạo những nghiệp duyên gì, mà đạt được thân xinh đẹp thù thắng, tướng tốt viên mãn, ánh sáng đầy đủ, quyến thuộc thành tựu, cung điện trang nghiêm, phước đức trí tuệ, Tam-muội Tổng trì và thần thông biện tài đều bát tư nghìn như thế!

Thiện nam! Bấy giờ, Đức Như Lai ấy biết được ý nghĩ của ta nên ngài liền bảo:

–Người nên phát tâm khó khuất phục, để cắt đứt các phiền não, phát tâm không gì thắng nổi để phá các tà chấp; phát tâm không lui, không khiếp sợ để nhập vào pháp môn sâu xa; phát tâm không lay động, để nhổ nổi khổ sinh tử, phát tâm không mê hoặc, để thọ sinh vào khắp tất cả các nẻo, phát tâm không nhằm chán, để mong luôn luôn được gặp các Đức Phật; phát tâm không biết đủ, để tiếp nhận tất cả các trận mưa pháp của Như Lai; phát tâm chánh tư duy để chiếu soi tất cả ánh sáng Phật pháp; phát tâm đại trụ trì, để chuyển toàn bộ những bánh xe pháp của các Đức Như Lai; phát tâm thông lưu khắp, để ban pháp báu theo nhu cầu của chúng sinh.

Thiện nam! Ta ở chỗ của Đức Phật Chánh Đẳng Giác ấy, nghe pháp như thế và tùy thuận mà cầu Nhất thiết chủng trí, tâm không thoái chuyển; cầu mười Lực của Đức Phật, cầu biện tài của Phật, cầu hào quang của Phật, cầu sắc thân của Phật, cầu tướng tốt của Phật, cầu chúng hội của Phật, cầu tịnh độ của Phật, cầu oai nghi của Phật, cầu thọ mạng của Phật. Phát tâm ấy rồi, tâm rất mong muốn như người khát nghĩ đến nước. Tâm ấy kiến cố như Kim cương, tất cả phiền não và Nhị thừa không thể làm hủy hoại được.

Thiện nam! Ta nhớ từ lúc mới phát tâm đến nay, trải qua số kiếp như cực vi trần của cõi Diêm-phù-đề, nhưng ta chưa bao giờ khởi tâm dục, dù trong một niệm, hướng gì làm việc ấy.

Trong những kiếp đó, đối với lỗi lầm của quyến thuộc mình ta còn không khởi tâm sân hận dù trong một niệm, huống là những chúng sinh khác không có lỗi lầm.

Trong những kiếp ấy, ta đối với thân mình còn không sinh ngã kiến, huống gì lấy đồ vật của chúng làm của mình.

Trong những kiếp ấy, khi sinh khi tử và lúc nhập lúc trụ lúc xuất, cho đến trong mộng, cũng chưa bao giờ mê hoặc khởi ý tưởng chúng sinh và tâm vô ký, huống gì những lúc khác.

Trong những kiếp ấy, thậm chí trong giấc mộng, có khi thấy được một Đức Phật mà ta chưa từng quên, huống là sự thấy của Bồ-tát thập nhân.

Trong những kiếp ấy, Ta thọ trì chánh pháp của các Đức Như Lai, chưa từng quên sót một câu một kệ, cho đến những lời lẽ của thế tục cũng vậy, huống gì sự tuyên thuyết diệu pháp trong kho tàng ngôn ngữ của Như Lai.

Trong những kiếp ấy, khi thọ trì biển giáo pháp của các Đức Như Lai, ta đều tư duy và quán sát kỹ từng câu từng đoạn, cho đến tất cả pháp của thế tục cũng luôn luôn tư duy quán sát triệt để, huống là pháp thắng nghĩa chân thật của Đức Như Lai.

Trong những kiếp ấy, khi thọ trì biển pháp của các Đức Như Lai, trong đó không có pháp nào là ta không đắc Tam-muội, cho đến tất cả pháp công xảo kỹ nghệ của thế gian, trong mỗi pháp cũng đều như vậy.

Trong những kiếp ấy, trụ trì pháp luân của các Đức Như Lai, tùy theo những pháp trụ trì chưa từng phế bỏ, cũng không nhầm lẫn một đoạn, một câu; cho đến không tăng thêm theo trí thế gian, ngoại trừ là muốn điều phục chúng sinh.

Trong những kiếp ấy, gặp biển chư Phật, nơi mỗi Đức Phật ta đều thành tựu đại nguyện thanh tịnh, cho đến sự biến hóa nơi các Đức Phật cũng thế.

Trong những kiếp ấy, gặp các Bồ-tát, tu hành diệu hạnh, ta cũng thành tựu tất cả, nên được thanh tịnh.

Trong những kiếp ấy, gặp các chúng sinh, Ta đều khuyên phát tâm Vô thượng Bồ-đề. Chưa từng khuyên một chúng sinh nào phát tâm Thanh văn, Bích-chi-phật dù chỉ trong một niệm.

Trong những kiếp ấy, khi nghe pháp nơi các Đức Phật, đến một đoạn, một câu ta đều không sinh tâm nghi ngờ, không sinh nhị tướng, không sinh tướng phân biệt, không có ý tưởng khác nhau, không sinh tướng chấp trước, không nghĩ cao thấp, không nghĩ hơn kém, không nghĩ yêu ghét; dù chỉ trong một niệm cũng không có những ý tưởng như thế!

Thiện nam! Từ đó đến nay, ta được gặp các Đức Phật và thường được thân cận, chưa từng xa lìa; thường gặp các Bồ-tát; thường gặp đại Thiện tri thức chân thật, thường nghe đại nguyện thanh tịnh của chư Phật, thường nghe những sự tu diệu hạnh của Bồ-tát; thường nghe môn Ba-la-mật của Bồ-tát; thường nghe môn ánh sáng trí của hàng Bồ-tát; thường nghe môn tạng Tam-muội Tổng trì vô tận của Bồ-tát; thường nghe môn nhập khắp vô biên lưới thế giới của Bồ-tát; thường nghe môn nhập khắp vô biên cảnh giới chúng sinh của Bồ-tát; thường nghe Bồ-tát dùng ánh sáng trí trừ diệt phiền não của tất cả chúng sinh, thường nghe Bồ-tát sinh trưởng thiện căn cho tất cả chúng sinh, thường nghe Bồ-tát có khả năng tùy theo chúng sinh trong khắp pháp giới, mà hiện thân mình khắp nơi cho đến thường nghe Bồ-tát dùng lời lẽ hay khai ngộ cho tất cả chúng sinh trong pháp giới mà chưa từng xa lìa một pháp nào!

Thiện nam! Ta được môn giải thoát tạng trí tuệ khó khuất phục của Bồ-tát, môn

Tam-muội trang nghiêm, cầu tất cả pháp, tâm không biết nhàm chán của Bồ-tát; môn thọ trì hạnh nguyện kiên cố của Bồ-tát; môn Tổng trì địa bình đẳng tất cả pháp của Bồ-tát; môn biện tài ánh sáng trí chiếu khắp tất cả pháp của Bồ-tát; nó có thể hiện ra với sự thần biến tự tại bất tư nghì. Ông có muốn thấy không?

Thiện Tài thưa:

–Vâng, con rất muốn thấy.

Lúc ấy, Ưu-bà-di Bất Động, ngồi yên trên tòa Sư tử Long tạng, nhập vào môn giải thoát tạng trí tuệ khó khuất phục của Bồ-tát, môn Tam-muội trang nghiêm cầu tất cả pháp không biết nhàm chán, môn Tam-muội trang nghiêm viên mãn tuyệt đối, môn Tam-muội trí luân mười Lực hiện hữu... Vị ấy nhập vào mười ức môn Tam-muội như thế. Khi Ưu-bà-di nhập vào những môn Tam-muội này, thì tất cả các thế giới như số cực vi trần trong không thể nói, không thể nói cõi Phật khắp mười phương, đều chấn động sáu cách. Mỗi thế giới đều trở thành lưu ly thanh tịnh. Trong mỗi thế giới có trăm ức tứ thiên hạ. Mỗi tứ thiên hạ đều có Đức Như Lai: Hoặc lên Đâu-suất, hoặc đang giáng sinh, hoặc mới vào thai, hoặc xuất gia tu khổ hạnh, hoặc ngồi dưới đạo thọ, hoặc đang hàng phục ma, hoặc hiện chứng Vô thượng Bồ-đề, hoặc đang nhận lời thỉnh của Phạm vương, hoặc đến nước Ba-la-nại chuyển Tứ đế luân, hoặc từ cung trời Đao-lợi trở về Diêm-phù-đề bằng ba đường tam cấp báu, hoặc đang ở khắp sáu thành lớn, hoặc đang thị hiện đại thần thông bề gãy các ngoại đạo, hoặc đang trú bên bờ ao Di hâu thuộc thành Tỳ-da-ly bắt đầu chế định Giới luật, hoặc đang ở núi Linh thú thuộc đại thành Vương-xá diễn thuyết các môn Bát-nhã ba-la-mật, cho đến hiện ở giữa rừng Sa-la thuộc thành Câu-thi-na nhập Bát-niết-bàn. Những việc làm như thế, tất cả Phật sự hiện khắp các thế giới thanh tịnh trong mười phương. Mỗi Đức Như Lai đều phóng lưới ánh sáng khắp cả pháp giới, chuyển pháp luân khai ngộ chúng sinh, cùng chúng hội đạo tràng thanh tịnh vây quanh.

Bấy giờ, Ưu-bà-di Bất Động xuất định bảo Thiện Tài:

–Thiện nam! Vừa rồi ông có thấy việc ấy không? Có nghe và hiểu biết điều ấy không?

Thiện Tài đáp:

–Vâng, con đã thấy, đã nghe và hiểu tất cả.

Ưu-bà-di nói:

–Thiện nam! Ta chỉ đạt được môn hạnh Đại nguyện thọ trì kiên cố từ những sự tu tập của Bồ-tát, môn Tam-muội quang minh trí trang nghiêm cầu tất cả pháp tâm không nhàm chán; môn giải thoát tạng trí tuệ khó khuất phục của Bồ-tát. Môn Tổng trì địa, bình đẳng tất cả pháp và môn biện tài ánh sáng trí chiếu khắp tất cả các pháp này; tạo phương tiện khéo cho chúng sinh, dùng lời lẽ hay phổ biến cho hết thảy, thuyết pháp vi diệu cho mọi người đều được hoan hỷ. Còn như các Đại Bồ-tát giống như chim Ô-sái-bà bay trong hư không, không bị trở ngại; có khả năng nhập vào tất cả biển lớn chúng sinh, sâu xa tự tại, quán sát khắp nơi, thấy người nào thiện căn đã thuần thực thì lập tức dẫn dắt đến bờ giác ngộ. Lại như khách buôn, vào đảo báu lớn tìm nhật báu trí mười Lực của Như Lai. Lại như người đánh cá, có đủ năng lực, cầm lưới chánh pháp, vào biển sinh tử, vớt các chúng sinh. Như vua A-tu-la có khả năng khuấy động tất cả đại thành ba cõi và các biển phiền não, làm cho khắp các chúng sinh đạt được vắng lặng rốt ráo. Như vầng mặt trời xuất hiện trên hư không, chiếu vào nước bùn ái dục, làm cho chúng khô kiệt. Giống như vầng trăng tròn, xuất hiện trên hư không, giúp cho những người đáng

được hóa độ hoa tâm bừng nở. Giống như đại địa, bình đẳng tuyệt đối cho vô lượng chúng sinh sống trên ấy và luôn tiếp nhận những bước chân dẫm đạp nhưng tâm không phân biệt, ngược lại còn làm tăng trưởng các mầm thiện pháp. Giống như trận gió lớn, thổi đến các nơi không bị trở ngại, có khả năng xô bật tất cả những đại thọ chư kiến và phá tan tất cả các ngự uyển sinh tử. Như Chuyển luân vương du hành trong nhân gian, đem bốn Nhiếp pháp nhiếp hóa các chúng sinh. Ta làm sao có thể biết và nói hết công đức và hạnh nguyện của các vị ấy.

Thiện nam! Ở phía Nam này, có một đại thành, tên là Đô-tát-la, trong đó có một ngoại đạo xuất gia, tên là Biến Hành. Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân Ưu-bà-di Bất Động, nhiễu quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng lưu luyến, rồi từ giả ra đi.

Khi được nghe pháp ở chỗ Ưu-bà-di Bất Động rồi, Đồng tử Thiện Tài chuyên tâm ghi nhớ, thọ trì những lời dạy bảo, những sự hướng dẫn, những lời diễn thuyết, những lời khen ngợi và sự gặp ánh sáng từ vị ấy chiếu đến. Tất cả, đồng tử đều tùy thuận và cho là việc hy hữu, rồi tư duy quán sát, chuyên tâm chánh niệm tu tập trọn vẹn. Thiện Tài thông thả tiến thẳng về phía trước, đi qua các nước, các thành ấp, các doanh trại, làng xóm rồi mới đến thành Đô-tát-la. Lúc mặt trời vừa khuất núi, đồng tử bước vào thành, đi khắp nơi, từ cổng làng, quán xá, các con đường thông bốn ngõ, nối liền với ngã tư, để tìm kiếm hỏi thăm về ngoại đạo Biến Hành. Từ chỗ cao nhìn xa về hướng Đông bắc của thành có một ngọn núi lớn, tên là Diệu cát tường. Ngay trong đêm ấy, Đồng tử Thiện Tài trông thấy nơi đỉnh núi này, có một đạo hào quang lớn, như mặt trời mới mọc, chiếu sáng khắp cả núi cao hang hiểm, cây cỏ, vườn hoa; cho đến thành ấp tất cả đều sáng rực rỡ. Trông thấy việc này, đồng tử hết sức vui mừng, suy nghĩ: “Ta nhất định phải đến đó, để gặp Thiện tri thức”. Rồi ông liền ra khỏi thành, chánh niệm quán sát leo lên núi ấy. Lên đến đỉnh, đồng tử dừng lại từ xa, tư duy chiêm ngưỡng, thấy vị ngoại đạo này đang thông thả kinh hành, nơi vùng đất bằng phẳng trên ngọn núi ấy, sắc tướng viên mãn, hào quang sáng ngời, tướng phước cát tường hơn cả ngọn lửa mạnh, có mười ngàn chúng trời Phạm thiên vây quanh, vua Đại Phạm thiên không thể sánh kịp. Thấy rồi, Thiện Tài lập tức đi đến đánh lễ sát chân vị ấy, nhiễu quanh vô số vòng, rồi đứng trước chấp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng con chưa biết Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát. Con nghe nói Thánh giả, có khả năng khéo léo giảng dạy cúi xin chỉ dạy cho con.

Biến Hành đáp:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông chẳng những có khả năng phát tâm Vô thượng Bồ-đề, mà còn có khả năng thỉnh vấn hạnh của các Bồ-tát. Thiện nam! Ta đã từng sống khắp mọi nơi, tùy thuận thực hiện tất cả các hạnh của Bồ-tát; đã thành tựu môn Tam-muội quán sát khắp tất cả thế gian không bị chướng ngại; đã thành tựu sức thần thông không nương tựa, không tạo tác, đã thành tựu trí tuệ độ phổ biến khắp pháp giới và tất cả ánh sáng trí tuệ cũng tròn đầy theo như thế.

Thiện nam! Đối với khắp tất cả thế gian, đủ các phương hướng, Ta có đủ các hình sắc, đủ các tướng mạo, đủ cách sinh và tử, đủ các hạnh giải, đủ các sự tin hiểu.

Tất cả các nẻo trong các loài chúng sinh, là Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, địa ngục, súc sinh, cảnh giới vua Diêm-la,

người và phi nhân. Tất cả các loài, hoặc trú vào các kiến, hoặc tin Nhị thừa, hoặc có những người yêu thích đạo Đại thừa.

Trong tất cả các loài chúng sinh như thế, ta đều dùng đủ các phương tiện, đủ loại trí tuệ, đủ cách giáo hóa, đủ cách chinh phục, bình đẳng, cho tất cả được viên mãn. Đó là: Hoặc diễn thuyết làm lợi ích cho tất cả chúng sinh bằng những lợi ích về kỹ nghệ của thế gian; hoặc diễn thuyết trí Đà-la-ni cứng như Kim cương, có công năng phá vô minh; hoặc diễn thuyết phương tiện là bốn Nhiếp pháp, để nhiếp hóa cho các chúng sinh được thân cận đạo Nhất thiết trí; hoặc diễn thuyết cách khai thị tán thán các Ba-la-mật, làm cho họ hồi hướng về quả vị Nhất thiết trí; hoặc là khen ngợi sự phát tâm Bồ-đề, để cho họ không mất tâm đạo Vô thượng; hoặc khen ngợi các hạnh Bồ-tát làm cho họ cảm thấy có đầy đủ khả năng làm thanh tịnh cõi Phật và nguyện độ chúng sinh; hoặc diễn thuyết về sự tạo các nghiệp ác, thì phải thọ đủ các quả báo khổ trong từng địa ngục, làm cho họ nhàm chán xa lánh những điều ác; hoặc diễn thuyết về việc cúng dường chư Phật và trồng các căn lành, để đạt được quả vị Nhất thiết trí, làm cho họ phát tâm hoan hỷ; hoặc khen ngợi, giảng thuyết về công đức của các bậc Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, làm cho họ yêu thích thân Phật mà cầu Nhất thiết trí, hoặc khen ngợi oai đức của chư Phật, làm cho họ vui vẻ mong cầu thân Phật bất hoại; hoặc khen ngợi thân tự tại của Đức Phật, làm cho họ mong cầu thể lực đại oai đức, không gì có thể che khuất.

Thiện nam! Đối với mọi người, nam nữ, đủ các chủng tộc, đủ các địa phương, thuộc thành Đô-tát-la này; Ta còn dùng phương tiện thiện xảo thị hiện đồng hình tướng, để tùy theo căn cơ mà biến hóa lời nói và đủ các sự sai biệt để thuyết pháp cho họ. Nhưng các chúng sinh ấy, đều không biết ta là người nào, từ đâu đến, chỉ giúp cho người nghe, tu hành đúng pháp và giác ngộ được nghĩa chân thật.

Thiện nam! Chẳng những ta chỉ làm lợi ích cho chúng sinh ở thành này thôi, mà các chúng sinh đang có mặt ở khắp thành ấp xóm làng thuộc cõi Diêm-phù-đề cũng được ta tạo lợi ích.

Thiện nam! Tất cả chín mươi sáu chúng trong cõi Diêm-phù-đề đều có kiến chấp khác nhau, cho nên sinh ra chấp trước; ta ở giữa chúng ấy, tạo phương tiện điều phục, giúp họ bỏ hẳn các kiến; như khắp các trú xứ trên cõi Diêm-phù-đề và ba thiên hạ khác cũng thế; như chúng sinh trong tứ thiên hạ cho đến thế giới tiểu thiên, trung thiên và đại Thiên cũng thế. Như các biển chúng sinh; từ tất cả các loài khắp các trụ xứ, trong thế giới ba ngàn, cho đến các thế giới khắp mười phương; tùy theo căn cơ của họ, ta đều ở chung với họ và dùng đủ các phương tiện, đủ các pháp môn, đủ các sự lý thú, đủ các hạnh chân chánh, đủ các sự nghiệp, hiện đủ các sắc thân, đủ các hình tướng và đủ các âm thanh ngôn ngữ để thuyết pháp làm cho họ đều được lợi ích.

Thiện nam! Ta chỉ biết hạnh Bồ-tát, tùy thuận thực hiện khắp tất cả mọi nơi này. Còn như các Đại Bồ-tát, được thân đồng với chúng sinh, được Tam-muội ngang bằng với số chúng sinh, dùng thân biến hóa để nhập khắp các nẻo; thị hiện thọ sinh ở khắp mọi nơi, hào quang thanh tịnh chiếu khắp pháp giới, ai thấy cũng được lợi ích; an trú vào tất cả kiếp bằng nguyện vô ngại; được các hạnh vô đẳng như lưới trời Đế Thích, thường xuyên làm lợi ích cho tất cả chúng sinh; tuy luôn sống chung trong vô lượng bụi phiền não, nhưng không bị đắm nhiễm, làm bình đẳng khắp các chúng sinh trong ba đời; dùng trí vô ngã quán chiếu khắp nơi; dùng tạng đại Bi làm cho thiện căn tăng trưởng; nhưng ta làm sao có thể biết và nói hết công đức, hạnh và trí tuệ trong sáng của các vị ấy.

Thiện nam! Ở phương Nam này, có một nước tên là Quảng bác. Nơi đó có một

xóm làng cùng một tên với nước này, trong ấy có một Trưởng giả bán hương tên là Cụ Túc Ưu-bát-la Hoa. Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát.

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân Biến Hành, nhiễu quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng lưu luyến rồi, từ già ra đi.

Bấy giờ, nhờ sự giáo hóa của Thiện tri thức, nên Đồng tử Thiện Tài được tự tại an lạc; không đoái hoài đến thân mạng, không tham đắm tài sản, không chìm trong năm dục, không lưu luyến quyến thuộc, xem thường ngôi vua; chỉ nguyện giáo hóa đui đút giúp cho họ được thành thực; chỉ nguyện làm trang nghiêm cõi nước của chư Phật, để được thanh tịnh hoàn toàn; chỉ nguyện cúng dường các Đức Như Lai tâm không nhàm chán, chỉ nguyện chứng ngộ thật tánh của các pháp hiển hiện rõ ràng; chỉ nguyện tùy thuận khắp pháp giới sâu xa không ngại, chỉ nguyện tu tập biển đại công đức của tất cả Bồ-tát; vĩnh viễn không còn thoái chuyển, chỉ nguyện luôn luôn ở trong các kiếp tu hạnh Bồ-tát; chỉ nguyện gia nhập vào khắp các đạo tràng chúng hội của tất cả Như Lai, chỉ nguyện nhập vào một môn Tam-muội, mà thấy được toàn bộ thần lực tự tại của các môn Tam-muội, chỉ nguyện đối với trong một pháp luân của Đức Phật, mà được thọ trì pháp luân của tất cả các Đức Như Lai; chỉ nguyện trong một lỗ chân lông của một Đức Phật mà được thấy tất cả Phật, nhưng tâm không thấy đủ hoặc nhàm chán; chỉ nguyện chứng đắc được ánh sáng trí tuệ và có khả năng thọ trì pháp tạng của tất cả chư Phật. Đồng tử chuyên cầu những công đức của các Đức Phật và Bồ-tát này, rồi tuần tự cất bước. Đến nước Quảng bác và xóm làng ấy, tìm kiếm hỏi thăm trưởng giả bán hương ấy khắp nơi; gặp vị ấy, Thiện Tài đến trước, đánh lễ sát chân, nhiễu quanh vô số vòng, rồi chắp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, muốn cầu trí tuệ bình đẳng của tất cả chư Phật, muốn trọn vẹn vô lượng đại nguyện của tất cả chư Phật, tịnh được sắc thân tối thượng của tất cả chư Phật, muốn thấy Pháp thân thanh tịnh của tất cả chư Phật, muốn biết thân trí rộng lớn của tất cả chư Phật, muốn thực hiện trọn vẹn các hạnh của tất cả Bồ-tát, muốn chiếu sáng bằng Tam-muội của tất cả Bồ-tát, muốn an trụ vào Tổng trì của tất cả Bồ-tát, muốn làm kiên cố công đức của tất cả Bồ-tát, muốn trừ diệt tất cả những chướng ngại và muốn du hành khắp tất cả các thế giới trong mười phương; nhưng con chưa biết Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát, để làm phát sinh Nhất thiết chủng trí.

Trưởng giả nói:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông đã có khả năng phát tâm Vô thượng Bồ-đề!

Thiện nam! Ta có một biệt tài là biết được tất cả các loại hương, đó là: Tất cả hương thơm, tất cả hương đốt, tất cả hương xoa, tất cả hương bột và biết cả phương pháp bào chế chúng; lại còn biết được những nơi phát sinh các loại hương thượng hạng; lại còn biết rõ những loại hương như Thiên, Long, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la già cho đến hương người và hương phi nhân; lại còn biết rõ, hương trị các bệnh, hương dứt các ác, hương trừ ưu não, hương sinh ái nhiễm, hương tăng phiền não, hương diệt phiền não, hương làm cho các pháp hữu vi trở nên hấp dẫn, hương làm cho các pháp hữu vi trở nên đáng ghét và xa lánh, hương buông bỏ những sự kiêu mạn phóng dật, hương nghe pháp hoan hỷ, hương phát tâm niệm Phật, hương chứng rõ pháp môn, hương về sự thọ dụng của thánh, hương về sự khác nhau của tất cả Bồ-tát,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hương về quả vị của tất cả Bồ-tát. Nói chung những loại hương như thế và phương pháp bào chế sẽ tạo nên những hình tướng, sản xuất thành tựu, an ổn thanh tịnh, phương tiện cảnh giới, giá trị, cách dùng, quan trọng là tùy người, tùy nơi mà có những chủng loại sai khác; ta đều biết cả.

Thiện nam! Trong nhân gian có một loại hương, tên là Long tạng; do loài rồng đấu với nhau sinh ra; chỉ cần đốt một viên bằng hạt mè, thì nó lập tức nổi lên một vừng mây lớn lửa hương, giống như lưới trời Đế Thích giăng phủ kinh đô, suốt trong bảy ngày trút mưa hương vi tế, người nào thân được thấm ướt thì liền trở thành thân kim sắc; còn như chỉ thấm y phục thì y phục biến thành màu sắc hoa Câu-tô-ma; nếu có gió thổi, hương bay vào cung điện, thì tất cả các đèn đài, cung điện lầu gác, sảnh đường đều biến thành màu sắc của hoa Câu-tô-ma. Những chúng sinh được ngửi mùi thơm ấy, thì suốt bảy ngày đêm thân tâm khoái lạc, niềm vui sung mãn, mát mẻ hoàn toàn, không có các bệnh và không bị các phiền não xâm chiếm, xa hẳn các sự buồn khổ, không kinh không sợ, không mê không loạn, đem tâm Từ ban rải, tâm trí thanh tịnh. Biết được sự việc như vậy, ta thuyết pháp thích ứng, giúp họ quyết định phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Thiện nam! Ở núi Ma-la-da, có một loại hương chiên-đàn tên là Ngư-đầu, giả sử đem xoa thân mình, rồi nhảy vào hầm lửa, lửa không làm cháy được.

Thiện nam! Ở trong biển có một loại hương tên là Vô năng thắng, chỉ cần đem bôi vào mặt trống và các tù và, thì khi tiếng của chúng phát ra, tất cả quân địch đều giải tán.

Thiện nam! Bên ao A-na-bà-đạt-đa có một loại hương trầm thủy, tên là Liên hoa tạng, chỉ cần đốt một viên lớn bằng hạt mè thôi, thì mùi thơm của nó sẽ lan tỏa khắp cõi Diêm-phù-đề. Những chúng sinh nào ngửi được mùi thơm ấy, đều được giới phẩm thanh tịnh và xa hẳn tất cả tội.

Thiện nam! Ở núi Tuyết, có một loại hương, tên là Cụ túc minh tướng, những chúng sinh nào được ngửi mùi hương ấy, thì tâm của họ nhất định được xa lìa các sự ô nhiễm, được ta thuyết pháp làm cho tất cả đều đạt được Tam-muội thanh tịnh tuyệt đối, xa hẳn trần cấu.

Thiện nam! Trong cảnh giới La-sát có một loại hương tên là Hải tạng, loại hương chỉ dành riêng cho Chuyển luân vương dùng, chỉ cần đốt một viên, khi mùi thơm tỏa ra thì lập tức vua và bốn binh đều bay lên hư không, đi đứng tự tại.

Thiện nam! Trong thiện pháp có một loại hương, tên là Hương tánh trang nghiêm, chỉ cần đốt một viên xông khắp chúng trời ấy sẽ khiến cho tất cả đều phát tâm niệm Phật.

Thiện nam! Ở cõi trời Tu-dạ-ma, có một loại hương, tên là Tánh tịnh tạng, chỉ cần đốt một viên xông khắp chúng trời ấy, thì ai nấy đều vân tập về chỗ vua trời, cung kính lắng nghe thuyết pháp.

Thiện nam! Trên cõi trời Đâu-suất có một loại hương, tên là Tín-độ phước-la, ở trước tòa của Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ, chỉ cần đốt một viên thì nó nổi lên một vừng mây lớn che khắp pháp giới, rồi làm mưa tất cả các vật cứng dường xuống khắp nơi, để cúng dường chúng hội Bồ-tát trong đạo tràng các Đức Như Lai.

Thiện nam! Ở cõi trời Diệu biến hóa có một loại hương tên là Đoạt ý tánh, chỉ cần đốt một viên, thì suốt bảy ngày, mưa tất cả các vật trang sức chẳng thể nghĩ bàn xuống khắp nơi.

Thiện nam! Ta chỉ biết phương pháp bào chế các loại hương này; còn như các Đại

Bồ-tát xa hẳn tất cả các tập khí ác làm hương vô cấu; cắt đứt phiền não trói buộc của chúng ma, vượt khỏi các nẻo hữu, đạt được trí như huyễn, không đắm nhiễm vào các thế gian, đầy đủ trọn vẹn giới vô sở trước, tịnh trí không chấp trước, hành cảnh không trước, không đắm vương bất cứ một nơi nào, tâm ấy bình đẳng không đắm, không lệ thuộc; nhưng làm sao ta có thể biết hết diệu hạnh, nói hết công đức, nêu hết giới phẩm thanh tịnh, chỉ hết các nghiệp không lầm lỗi, chỉ hết trí tuệ không lầm lỗi, xiển dương hết môn hạnh và phân biệt rõ về ba nghiệp không nhiễm của các vị ấy.

Thiện nam! Về hướng Nam, có một thành lớn, tên là Lâu-các, nơi ấy có một người lái đò, tên là Ba-thi-la. Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân trưởng giả, nhiễu quanh vô số vòng, hết tâm mền mộ, chiêm ngưỡng, lưu luyến, rồi từ giã ra đi.

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài nhiếp tâm chánh niệm, hướng về thành Lâu-các, tư duy quán sát đường đi như quán sát đường cao thấp, đường nguy hiểm, đường như sạch, đường an nguy, đường cong thẳng và tuần tự cất bước. Thiện Tài nghĩ tiếp: Ta nên thân cận vị Thiện tri thức ấy. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu các Ba-la-mật và là nguyên nhân tăng trưởng đạo tối thắng. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo vô ngại nhập khắp pháp giới. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo trí gồm thấu tất cả chúng sinh. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo, làm cho tất cả chúng sinh không rơi vào nơi hiểm ác. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo, làm cho tất cả chúng sinh xa hẳn tà nghiệp. Bạc Thiện tri thức chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo giúp cho tất cả chúng sinh diệt sạch phiền não. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo tuệ, giúp cho tất cả chúng sinh trừ ác. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo làm cho tất cả chúng sinh xa lìa kiêu mạn. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo, giúp cho tất cả chúng sinh diệt sạch gai ác. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo, giúp cho tất cả chúng sinh vứt bỏ ác kiến. Bạc Thiện tri thức, chính là người tu hành thành tựu về nhân của đạo, đưa tất cả chúng sinh đến thành Nhất thiết trí. Vì sao? Vì ở chỗ Thiện tri thức, thì sẽ được tất cả thiện pháp; còn nương nơi năng lực của Thiện tri thức thì được đạo Nhất thiết trí. Bạc Thiện tri thức, quả thật là khó thấy khó gặp. Đồng tử chuyên tâm tư duy về Thiện tri thức như vậy và thông thả tiến bước.

Đến thành này rồi, Thiện Tài trông thấy vị chủ thuyền ấy đang đứng trên bờ biển, ngoài cửa thành, thuyết pháp về biển lớn, để tìm cách khai thị biển công đức của Phật, cho trăm ngàn người lái buôn và đại chúng vây quanh. Đồng tử lập tức đến trước đánh lễ sát chân vị ấy, nhiễu quanh vô số vòng, rồi chấp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng con chưa biết Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát. Con nghe nói Thánh giả có khả năng khéo léo dạy bảo, cúi xin chỉ dạy cho con.

Thuyền sư nói:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, hôm nay còn có thể thỉnh vấn về nhân phát sinh đại trí, nhân cất bỏ tất cả khổ sinh tử, nhân đi đến đảo báu lớn Nhất thiết trí, nhân thành tựu nẻo Đại thừa không hoại, nhân xa lìa nỗi sợ Nhị thừa và sinh tử, nhân an trụ vào các Tam-muội phát sinh trí tuệ, nhân thực hiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

toàn bộ các hạnh vi tế của Bồ-tát, nhân cõi xe đại nguyện đi trên đường thanh tịnh của hạnh Bồ-tát, nhân dùng con đường thanh tịnh và trí vô hoại để trang nghiêm hạnh Bồ-tát, nhân quán sát khắp con đường thanh tịnh của tất cả chư Phật trong mười phương đều không bị chướng ngại, nhân có khả năng nhanh chóng đi vào con đường thanh tịnh và biển trí sâu xa của tất cả chư Phật.

Thiện nam! Ta ở nơi bờ biển, thuộc thành Lâu-các này, chuyên tu về hạnh tràng đại Bi của Bồ-tát.

Thiện nam! Ta quán sát khắp cõi Diêm-phù-đề, để làm lợi ích cho các chúng sinh bản cùng; ta tu tập đủ các hạnh, đáp ứng đầy đủ theo nhu cầu của họ: Trước hết là đem các thức ăn uống và trân bảo của thế gian, làm thỏa ý muốn của họ, tiếp theo là ban tài sản chánh pháp, làm cho họ hoan hỷ, giúp họ tu hạnh phước đức, giúp họ phát sinh đạo trí, giúp họ tăng trưởng năng lực thiện căn, giúp họ phát tâm Bồ-đề, giúp họ thành tựu nguyện Bồ-đề, giúp họ vững chắc năng lực đại Bi, giúp họ tu tập để có khả năng dứt đường sinh tử, giúp họ phát sinh hạnh không bỏ sinh tử, giúp họ thâm nạp biển chúng sinh, giúp họ tu tập biển công đức, giúp họ quán chiếu biển các pháp, giúp họ gặp được biển chư Phật, giúp họ nhập biển chủng trí.

Thiện nam! Ta sống ở đây, tư duy, tác ý, cần cầu và làm lợi ích an lạc cho chúng sinh như thế. Thiện nam! Ta còn biết tất cả các đảo báu, tất cả nơi có báu, tất cả tánh báu, tất cả căn báu, tất cả chủng báu và tất cả các loại báu có ở trong biển. Ta còn có khả năng chọn tất cả báu, khoan tất cả báu, sản xuất tất cả báu; tạo ra tất cả báu; tất cả đồ báu, tất cả vật dụng báu, tất cả cảnh giới báu, tất cả ánh sáng báu. Ta còn có khả năng biết tất cả các cung điện, như cung Rồng, cung Dạ-xoa, cung La-sát và cung Bộ-đà. Tất cả những trú xứ khác nhau như thế, ta đều khéo léo lẩn tránh, để khỏi phải gặp các nạn của chúng; cũng biết trên biển lớn có đủ các sự bất đồng, như cạn, sâu, nước xoáy, sóng dữ, màu nước tốt xấu, cũng có tài phân biệt được ngày đêm, thời gian phân chia nhanh chậm, mặt trời, mặt trăng và các vì tinh tú, xoay chuyển dưới màn đêm, xê dịch, khoảng cách, đường đi, những hiện tượng lạ, báo điềm tốt hoặc xấu và cũng biết được loại thuyền bằng sắt hoặc gỗ cứng hay giòn, máy móc trơn rít, con nước lớn nhỏ, gió thuận nghịch, xoay về tả hữu, tướng an nguy, đáng đi thì đi, nên nghỉ thì nghỉ. Ta dùng nhiều phương tiện như thế để thường xuyên làm lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Thiện nam! Ta dùng con thuyền tốt chở các thương buôn đi trên con đường an ổn, chỉ cho họ sự tịch tĩnh, không có tướng sợ hãi. Vả lại, ta còn thuyết pháp, làm cho họ hoan hỷ, rồi tùy theo nhu cầu của họ mà đưa họ đến đảo báu, ban cho các thứ châu báu để tất cả đều được đầy đủ; sau đó chở họ trở lại cõi Diêm-phù-đề.

Thiện nam! Từ xưa đến nay, ta cõi con thuyền lớn qua lại như thế, nhưng chưa bao giờ gây sự tổn hại. Ngược lại, nếu chúng sinh nào thấy được thân ta và được nghe pháp của ta; thì họ không còn sợ biển sinh tử, nhất định được nhập vào biển Nhất thiết trí; nhất định có khả năng làm cạn khô biển ái dục; có khả năng dùng ánh sáng trí chiếu vào biển tam thế, có khả năng làm khô biển khổ của tất cả chúng sinh; có khả năng làm sạch biển tâm của tất cả chúng sinh, có khả năng nhanh chóng làm cho cho tất cả cõi biển sạch đẹp; có khả năng đến khắp các biển Phật trong mười phương, biết hết biển căn của tất cả chúng sinh; thông đạt biển hạnh của tất cả chúng sinh, tùy thuận khắp biển tánh của chúng sinh.

Thiện nam! Ta chỉ đạt được hạnh tràng đại Bi này, nếu chúng sinh nào thấy, nghe, ghi nhớ, hoặc cùng ta sống chung; đều được lợi ích. Còn như các vị Đại Bồ-tát có tài

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

năng dạo đi trong biển cả sinh tử; có khả năng không đắm nhiễm các biển phiền não; có khả năng xả bỏ tất cả các biển vọng kiến; có khả năng quán sát tất cả các biển pháp tánh, có khả năng dùng pháp Tứ nhiếp, nhiếp hóa biển chúng sinh; có khả năng an trụ biển Nhất thiết trí, có khả năng lấp bỏ biển chấp trước của tất cả chúng sinh, có khả năng sống bình đẳng trong tất cả biển thời gian; có khả năng dùng thần thông hóa độ biển chúng sinh và có khả năng dùng thời gian này điều phục biển chúng sinh thì làm sao ta có thể biết và nói hết công đức và hạnh ấy.

Thiện nam! Ở hướng Nam này, có một thành ấp tên là Nhạc anh lạc, trong ấy có vị Trưởng giả tên là Tối Thắng; ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân vị lái đò, nhiễu quanh vô số vòng chiêm ngưỡng lưu luyến, bùi ngùi, rơi lệ. Đồng tử một tâm cầu Thiện tri thức không biết nhàm chán, thế nên đối với Thiện tri thức, ngài càng tăng tâm mến mộ và càng tăng sự yêu mến. Đồng tử một tâm quán sát rồi từ giã ra đi.

